

بسم الله الرحمن الرحيم

روزه سپر است

(ترجمه)

ابی هریره می‌گوید که رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمودند:

«الصيام جنّة، فلا يرفث ولا يجهل، وإن امرؤ قاتله أو شتمه فليقل إنى صائم. مرتين، والذي نفسي بيده لخلوف فم الصائم أطيب عند الله من ريح المسك، يترك طعامه وشرابه وشهوته من أجلي، الصيام لي، وأنا اجزى به، والحسنة بعشر أمثالها.» (سنن بن ماجه)

ترجمه: روزه سپر است، هرگاه یکی از شما روزه داشت، ناسزا نگوید و با کسی درگیر نشود و اگر کسی او را دشنام داد و یا با او جنگ کرد، دو بار برایش بگوید: من روزه دارم. قسم به ذاتی که جان من محمد در دست اوست، بوی دهن شخص روزه‌دار نزد الله (سبحانه و تعالی) از بوی مشک بهتر است، (الله می‌فرماید) روزه‌دار، خوردن، نوشیدن و شهوت خود را بخاطر من ترک می‌کند. روزه گرفتن برای من است و من پاداش آن را کامل می‌دهم و در مقابل هر کار نیکی ده حسنه داده می‌شود.

دوستان گرامی!

بهترین کلام، کلام الله سبحانه و تعالی و بهترین راهنمایی، راهنمایی رسول الله، محمد بن عبد الله صلی الله علیه وسلم می‌باشد؛ اما بعد:

این حدیث شریف ما را به اعمالی راهنمایی می‌کند که باید در جریان این ماه رمضان که در نزد الله سبحانه و تعالی با عظمت و مبارک است، درباره آن‌ها فکر کنیم و نسبت به آن‌ها حریص باشیم. همچنان رسول الله صلی الله علیه وسلم ما را آگاه ساخته که روزه سپر است و در روز قیامت برای ما محافظ و حجت می‌باشد. به ما دستور داده شده که روزه را بدون ناسزا گفتن و جنگ نمودن ادا کنیم؛ به گونه‌ای که از ما سخن و یا کاری سر نزنند که در آن معصیت و مخالفت از ذاتی باشد که روزه را برای ما فرض نموده است که همانا ذات الله سبحانه و تعالی می‌باشد و این‌که قصداً مرتکب گناه نشویم. به انجام روزه به روشی که الله سبحانه و تعالی برای ما امر فرموده است، کاملاً مشتاق باشیم و به این نگاه نکنیم که مطابق میل مان است یا خیر. همچنین رسول الله صلی الله علیه وسلم رهنمون‌های دیگری را برای ما ارائه نموده که بر ما لازم است تا در این ماه مبارک رمضان از آن‌ها پیروی کنیم؛ اینکه اگر کسی خواست با ما بجنگد و یا با رفتار و کردار خود ما را خشمگین سازد، باید به او جوابی بدهیم که ما را از گناه باز دارد تا با ناسزا گفتن و جنگ کردن در روزه ما خلل ایجاد نشود. آن جواب اینست که بگوییم "من روزه دارم" و این معنی را افاده می‌کند که من در حال ادا نمودن عمل بزرگی هستم که مرا به آفریدگارم نزدیک می‌نماید و من نفس خود را از خوردن، نوشیدن و گناه در این وقت نگهداشتم. از ما خواسته شده که این جمله را دو بار تکرار کنیم تا بر این تأکید کند که من این عمل را فقط برای رضای الله انجام می‌دهم، تا شخص ظالم دست از سرت باز دارد.

این حدیث شریف به عملی اشاره می‌کند که روزه‌دار آن را احساس می‌کند و همواره از آن شکایت دارد و آن عبارت از بوی دهانش در هنگام روزه است. پس رسول الله صلی الله علیه وسلم ما را آگاه ساخته که این بوی اگر چه آزار دهنده است، لیکن در نزد الله سبحانه و تعالی از بوی مشک بهتر و خوشبوتر می‌باشد. این حدیث ما را به صبر و دوری جستن از شکایت تشویق می‌کند؛ زیرا این برای مسلمان یک اصل است که باید چیزی که الله سبحانه و تعالی دوست دارد، دوست بدارد و از چیزی که در نزد الله سبحانه و تعالی ناخوشایند است، بدش بیاید و بخاطر حب الله سبحانه و تعالی از این بوی شکایت نکند که در این هم اجر و پاداش است.

این حدیث ما را آگاه می‌سازد که انسان با غذا و آب زنده است و این دو در زندگی دنیا برای انسان‌ها فتنه است. الله سبحانه و تعالی فروتنی و از خودگذری را که برای روزه‌دار پیش می‌آید، می‌داند و از نیت‌ها آگاه است که آیا بخاطر تقرب الله سبحانه و تعالی روزه گرفته یا خیر. تمام اعمالی که مسلمانان انجام می‌دهد، باید

خاص برای الله سبحانه و تعالی باشد؛ مگر این که روزه ها از یکدیگر متفاوت است، یعنی این که هر کس به اندازه کوشش خود ثواب می برد و الله سبحانه و تعالی هر کس را به اندازه رنج و تلاشش پاداش می دهد؛ چنانچه اعمال نیک تاده برابر زیاد می شود و تمام این ها لطف و مهربانی الله سبحانه و تعالی بر بندگان نیکوکارش می باشد.

پروردگارا، ما را مستحق این رحمتت بگردان و تمام اعمال ما را مورد قبول درگاه خود قرار بده! و روزه و قیام ما را بپذیر و در روز قیامت بهترین پاداش را بر ما عنایت فرما! اللهم آمین!

نویسنده: ماهر صالح

مترجم: حسین سلحشور